

§ 135.

Den, som ulovlig slaar eller paa lignende Maade over personlig Vold imod Undermænd, skal straffes med Fængsel, og Straffen skal, hvis Undermanden ikke ved sit oprørende Forhold har egget til Forbrydelsen, i det Mindste være Vagtarrest i 30 Dage eller anden Fængselsstraf af lige Størrelse. Udarter saadan Vold til egentlig Mishandling, eller er der andre særdeles skjærpene Omstændigheder tilstede, anses den Skyldige med Fængsel i anden Grad eller med Embeds eller Bestillings Fortabelse, saafremt han ikke efter den borgerlige Straffelov har forskyldt større Straf.

Den høiere Foresatte, som er tilstede ved saadan ulovlig Medfart imod sine Undergivne og ikke strax skrider ind for at standse den, behandles efter Reglen i § 131.

§ 136.

Bestemmelserne i § 135 komme ikke til Anvendelse, naar det bliver nødvendigt at anvende legemlig Magt imod en Undermand for under Fægtning, i Havsnød, under Oprør eller andre Omstændigheder, som udkræve Krigslydighedens strengeste Haandhævelse, at tvinge en ulydig UndergIVEN til ufortøvet at efterkomme Befalinger, som sigte til at forhindre eller standse Flugt, Oprør, Plyndring, Voldsomheder eller andre grove Forbrydelser, eller i Dvrigt i yderste Nød og paatrængende Fare gives til at afvende Ulykke eller fremme Krigens Diemed. Magt kan i disse Tilfælde lovtlig anvendes, og den Skyldige, som derved kommer til Skade eller endog omkommer, tager Skade for Hjemgjæld eller ligger paa sine Gjeninge. Dog, hvis det er aabenbart, at der er anvendt haardere Tvangsmidler, end til Diemedets Dynaelse kunde anses nødvendigt, bliver det at undersøge, om dette efter Omstændighederne bør tilregnes som forsætligt eller uagtsomt. I sidste Tilfælde idømmes der ham en passende Fængselsstraf.

Heller ikke er det Myndigheds Misbrug, hvis en Overmand, naar flere menige Krigsmænd i Forening gjøre sig skyldige i Forhaanelser mod ham, truende Sammenstimlinger eller andre grove Forseelser og ikke paa Befaling vende tilbage til Lydighed, søger at skaffe sine til øieblikkelig at gjenoprette Lydighed og Orden: sigtende Befalinger Virkning ved paa Stedet at tildele eller lade tildele een eller flere af de Gjenstridige enkelte Slag med Klinge eller Lamp.

Den, der har været i noget saadant Tilfælde, som ovenfor omhandles, bør derom afgive Melding.

§ 137.

Den, som gjør sig skyldig i beskjæmmende Udtalelser eller Forhold imod Undermænd eller i drillende eller anden upassende Adfærd mod dem, anses med Fængsel.

§ 138.

Ved Bestemmelse af Straffen efter § 137 eller § 135 bliver det en skjærpene Omstændighed, naar den utilbørlige Adfærd er udvist mod Noget, som var i beruset Tilstand.

§ 139.

Den, som forsømmer at uddele eller lade uddele til sine Undergivne i rette Tid, eller forsætlig fordeler paa uretlig Maade Lønning, Fødemidler, Klædningsstykker, Krigsbytte eller andre Gjenstande, som tilkomme dem, eller ulovlig afstøtter Noget dert, skal straffes med Fængsel. I Tilfælde af Gjentagelse eller andre skjærpene Omstændigheder kan en Officeer anses med Embeds Fortabelse.

Er det i egennyttig Hensigt, skal den Skyldige dømmes i det Mindste til Embeds eller Bestillings Fortabelse, og under skjærpene Omstændigheder, saafom naar Forbrydelsen